

359

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 28 marca 2011 r.

w sprawie przedstawiciela podatkowego

Na podstawie art. 15 ust. 10 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb ustanawiania przedstawiciela podatkowego oraz czynności, jakie może on wykonywać.

§ 2. 1. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze umowy zawartej pomiędzy podatnikiem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, a podmiotem, o którym mowa w art. 15 ust. 8 ustawy, zwanej dalej „umową”.

2. Umowa zawiera nazwę lub imię i nazwisko podatnika, adres jego siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności lub miejsca zamieszkania za granicą, dane identyfikacyjne podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, w tym numer identyfikacji podatkowej, nazwę lub imię i nazwisko, adres jego siedziby lub w przypadku osób fizycznych adres stałego miejsca zamieszkania oraz adres, pod którym będzie prowadzona i przechowywana dokumentacja oraz ewidencja podatnika dla celów podatku od towarów i usług.

3. W umowie zamieszcza się oświadczenie podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 15 ust. 8 ustawy.

4. Kopię umowy składa się do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście. Kopię umowy Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście potwierdza za zgodność z oryginałem.

§ 3. Przedstawiciel podatkowy wykonuje obowiązki podatnika w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług, prowadzenia i przechowywania dokumentacji oraz ewidencji na potrzeby tego podatku oraz inne czynności wynikające z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli zostały wymienione w umowie.

§ 4. Ustanowienie przedstawiciela podatkowego na podstawie umowy zawartej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia uznaje się za ważne w przypadku spełnienia warunków określonych w § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie przedstawiciela podatkowego (Dz. U. Nr 66, poz. 609).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2011 r.³⁾

Minister Finansów: *wz. L. Kotecki*

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666, z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679, Nr 226, poz. 1476, Nr 238, poz. 1578, Nr 247, poz. 1652 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 64, poz. 332.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie przedstawiciela podatkowego (Dz. U. Nr 66, poz. 609), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy — Prawo o miarach (Dz. U. Nr 64, poz. 332).